

Medisineravisen

NOCEBO

Oktober 2009

nr. 2 - 10. årgang

Ny FTR 2!

**Låvefæst
Fadderuka**

**Kjappis med Mads Gilbert
Hvem rotet med Hve(e)m i fadderuka?**

Nocebo gir deg svarene

02 2009

Innhold

22

5

10

14

18

Leder 3	Låvefæsten i bilder 12	Skilt ved fødselen 23
Placebosjefens hjørne 3	Signifikant på Storås 14	Lyrikk og visdom 24
NTNUI 3	Emerald Isle 15	Inn/ut 25
Nye i Nocebo 4	Utenriks: Malmö 16	Skabará 25
Svulsten 5	Utenriks: Brasil 17	Nocebo inviterer 26
BadCom 6	Nocebo hjelper deg 18	Sverres vitse(halv)side 26
Fadderuka09 i bilder 7	Nocebo anmelder 19	Spam 27
Fadderuka 2009 8	Dekanus blogger 20	Askil 27
Felles skjebne, felles trøst 10	Pia's Pink Page 21	
Into the wild 11	Mads Gilbert 22	

Nocebo

 Sjefredaktør Michel Gulati
 Sjefredaktør Øyvind W. Simonsen
 Nestredaktør Kjell Arne Helgebostad
 Grafisk Redaktør Carl Pintzka
 Økonomiredaktør Petter Omland
 Andreas Mellbye
 Ane-Kristine Finbråten
 Bjørn Arnt Lyngen
 Christian Kvikne Dotterud
 Siw L. Andreassen

 Lars Magnus Aker
 Ruth Eig
 Robert S. Hammer
 Anders W. Bjerring
Noviser:
 Vilde Lehne Michalsen
 Trygve Kjensjord
 Eivind Grong
 Sjur Hansen Tveit
 Pia Fiskaa Vestby

Nocebo 20©09medisinstudentene ved DMF, NTNU. Hvis du kopierer fra innholdet uten å legge spenn på bordet, kommer vi og årelater deg. Så holder vi hodet ditt under vann til du ikke kan puste mer. Husk, vi er i besittelse av skolemedisin med fullt i.

“Man skal ikke plage andre, man skal være grei og snill, og forøvrig kan man gjøre som man vil.”

Leder

Heizepåh

Michel har fått hjelp fra sin bror av en annen mor til å styre MS Nocebo. Sammen skal vi ri bølgene på St. Olavs hav og lande skipet trygt på et skjær. Kaptein Gulati og hans besetning vil få informere om at dekksgutt Øyvind W. Simonsen har blitt forfremmet ti-femten hakk til førstestyrmann. Se opp alle isberg, nå er det vår tur å jakte på dere!

Om den nye styrmannen må vi si noen ord: Mølje. Nøktern løvplukking. To øl og en halv pizza. Der har dere noen ord dere kan kombinere på morsomme måter og lage deres egen Nocebo-medsjefsredaktør.

Vi håper dere alle har hatt et fint opphold på UKA, selv om mesteparten av tida svant hen mens du hang over ripa. Trøst deg med at et nytt nummer av Nocebo nå ligger i lugaren, klart til brukes som hodestøtte mens du sover ut rusen.

Det du kan være trygg på er at dette nummeret er skrevet av redaktører uten etanol i blodet. Det er mye tid og energi som må legges ned i din trofaste nyhetskilde, så ingen av oss her i redaksjonen har hatt tid til å være med på noe UKA-fyll. Helt sant.

Vi har fått en del pepper for liten skrift i forrige nummer. Derfor må vi få lov å retailere: Visusen din suger, noe du sikkert har X-bundet dominant fra morra'di!

xxoxo

Batman og Robin

Nytt fra NTNUI:

-Retrodager med Velociped-spinning

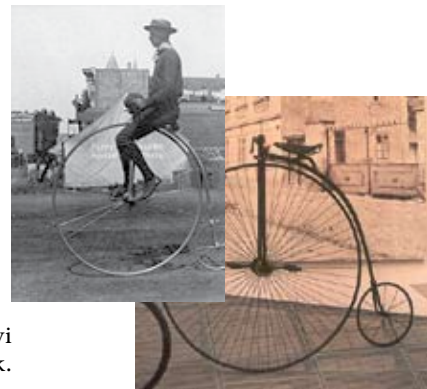
Husker du også de gode gamle dagene da du kunne dra frem veltepettern for en skikkelig workout? Husker du årstallet 1892? Det gjør iallefall vi i Grappa for sport som ikke er idrett i NTNUI (GFSSIEI-INTNUI)

Vi har nå gått til innkjøp av 14 ferske ergometervelocipeder av typen penny-farthing, komplett med mustasjeformede styrer. Små stiger for å hjelpe til med å komme opp på syklene har også blitt kjøpt inn.

For å drive våre medlemmer til

sine ytterste grenser trenger vi selvsagt motiverende musikk. Ingenting passer vel bedre enn moderne toner og "beats" fra den frekke nykommeren Pyotr Ilyich Tchaikovsky. Nøtteknekkeren er et naturlig førstevalg når man skal dumpe opp og ned på et hardt sete i høyt tempo.

Det blir dessverre ikke anledning for å bringe med seg fruere eller andre tjenestefolk. Vi har tidligere opplevd at både kjoler og oppsatt hår har blitt sittende fast i hjulene. Det som ofte hender da er at velocipeden velter over på neste

sykkel, og vi får en progedierende domino-effekt. Da blandes hattene våre, og det blir et svært arbeid med å finne tilbake til de opprinnelige eierne.

Så ikke nøl - grip flosshatten og din fineste monokkelen og kom i gang med velociped-spinning. Bli med i dag og få gratis tæring! Neida, vi tuller. Smerten du kjenner i brystkassen er bare tegnet på at du gir ALT for å passe inn i det nye korsettet!

Placebosjefens hjørne

Hold deg oppdatert
- www.mfplacebo.no

Hei

Takk for en fin høst! Håper alle går vinteren med lyst sinn i møte, med hyggelige og morsomme minner fra låvefest og selvfølgelig UKA:) Mørket kommer sigende, men ikke vær redd! Vi i placebo skal gjøre vårt beste for å lyse opp medisiner hverdagen. Framover kan dere blant annet glede dere til volleyball turnering, juleblot på studenterhytta, vinterens fotballturnering og mer!

For dere som liker å planlegge litt:

18. oktober: linjeforenings UKA-revy (100kr)

21. oktober: volleyball turnering på idrettsbygget fra kl 0845

23. oktober: påmelding til ÅRE 2010 fra kl 0800 OBS!!

20. november: juleblot på studenterhytta med grøtservering og fest

Ukjent dato:
Fotballturnering innendørs

14. januar: Generalforsamling og Back2School Party

21-24 januar: ÅRE 2010

Med forbehold om mulige endringer, skrivefeil og enda flere arrangement!

Andreas H Habberstad
Leder MF Placebo

Aktivitetskalender

Påmelding ÅRE: Uke 43. Husk den, annars fins du inte.

Juleblot: 20. november. Vi fester på Studenterhytta. Grøt, liveband, juletre og julestemning er stikkord. Billettsalg kommer plutselig, så hold øye med Placebo-mailen.

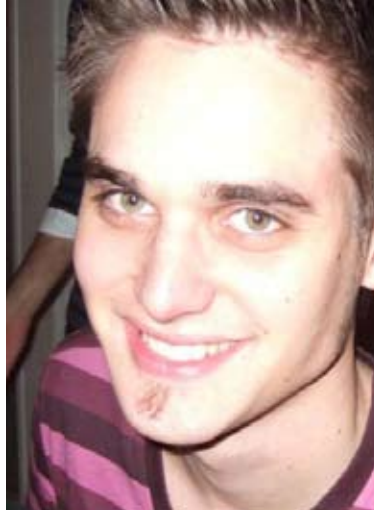
Nye i Nocebo!

Nocebo har også i år tatt inn nye noviser. Underlagt et strengt, men rettferdig, system vil disse unge håpefulle i løpet av året bli fullverdige medlemmer av vår redaksjon. I år har vi silt grumsevannet med ultrafint filter for å være sikker på at det vi står igjen med er gull. Eller juggel som ville ha lurt den gjennomsnittlige mannen i Nordre.

Sjur Hansen Tveit, kull 08:

Sexy-redaktør

Dilter etter i lillebrors fotspor og satser på medisin. Fra før av hjelper han både store og små med selvmedisinering i sitt virke som bartender. Ikke det at alkohol er den eneste farlige væsken Sjur sjonglerer. Gjennom sin kontakt med det meste av infiserte kroppsvæsker vil hans blod i fremtiden kunne fungere som effektiv vaksine mot de fleste kjønnsykdommer.

Connect-the-face konkurranse:

Klarer du å sette riktig fjes til riktig tekst? Da kan du vinne en date med din favoritt sjefsredaktør.

Vilde Lehne Michalsen, kull 09:

Fotograf, skribent og feministalibi

Redaksjonen fortsetter sin trend med å adoptere forkomne nordlendinger som liksom ikke hører hjemme noen steder. Vilde har ikke klart å finne noe annet sted hun føler seg trygg, til tross for å ha reist jorda rundt. Vi skal nok klare å ta vare på henne, for i Nocebo-redaksjonen finnes det mange kompetente mannebein.

Trygve Kjensjord, kull 09:

Trønderkvotert

Nocebo har en egen urfolkskvote vi må ta inn for å få støtte av far Stat. Trygve er et kronexemplar på skogtrønderen. En litt sky skapning hvis beste egenskap er en grønn tannbørste, men som har med et stort hjerte for Dahls og Rosenborg. På en måte en trøndelags leprechaun, men gullet han vokter er hans språklige gullkorn

Eivind Grong, kull 09:

BrRrråkerredaktør

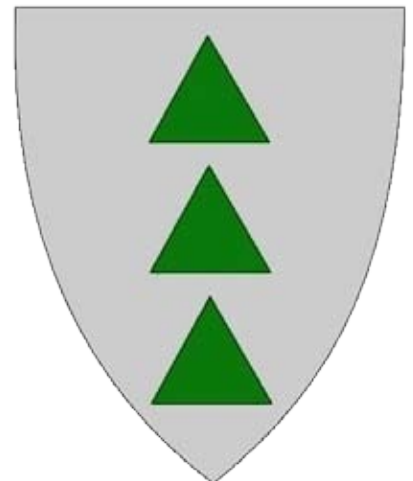
Prøver å se farlig ut med sine bekmørke klær, men vi skjønner alle at bak det mørke ytre gjemmer det seg en gutt som bare vil bli elsket. Nocebos redaksjon er rik på kjærlighet, og deler gladlig ut en øse til en lågmælt bergenser. Om enn bare for å få han til å holde kjeft. Han har kommet til oss for å lage språkbråk, og her får han lisens til å drepe. Lisens til å drepe alle nynorske gradbøyninger, for Eivind er fotsoldat for riksmålsbevegelsen i Bergen. Vær advart!

Pia Fiskaa Vestby, kull 08:

The Gathering- korrespondent

Vårt nyeste nerdejentealibi. Vi er usikre om vedtektene krever noe slikt, men det er best å være på den sikre siden. Pia henger ofte med store mengder uren hud på sammenkomster som The Gathering, noe som gjør oss sikre på at hun kommer til å trives i vår redaksjon. Glad i krig og fred og sånn, men ikke så glad i Tolstoj (her er det vitser på høyt nivå!). Pia drifter også en egen blogg som vi ikke har tenkt å gjøre narr av. Vi har aldri vurdert det, altså.

SVULSTEN

INTERNAVIS FOR DEM SOM LIKER GLA'NYHETER

Hellandussen - Vi tok Plüzzen

St. Olavs Hospital fikk uventet celebret besøk da familien Grünwald smatt innom i sommer. Det var under sin årlige hurtigrutetur at Üwe, Gerda, Franzinan og Dagobert kom for å kjøre bussen de hadde hørt så mye om.

- Vi hadde jo lezt så mye om Plüzzen i Der Spiegel, men vi trodde det bare var norzke zkröner, forteller Üwe.

- Men der fikk vi ozz en skikkelig überraschung, for den lille røde röveren eksizterer i høyeste grad, ja? spør Gerda retorisk.

Det finnes nemlig ikke et liknende tilbud i Münsingen utenfor Stuttgart, kan familien opplyse. De er meget begeistret over tilbudet om buss fra parkeringsplassen.

- Man blir jo ikke engang våt på ullzokkene! utbryter Üwe, og sier videre at å kjøre Plussen er som å sitte i en stor elektrisk tanbørste – det ser man på smilet!

Nyskapende
Kreativ
Freidig
Knotete
Øøøh..

Nyskapende
er månedens gla'ord
(nevnte vi "kreativ"?)

Badcom 09

- en odysseé i bakevjen

Badcom -09 ble avholdt med brask og bram som sedvanen tilsier, og mye lå til rette for at undertegnede på "homersk" vis skulle få den æren av å la pennen hylle de fryktløse medisinstudenter og deres farefulle ferd i humusbefengte farvann. Dog må et mesterverk av en slik karakter utsettes, da Medisins innsats kommer til å gå ned i den kronikerte historie som noe av det mest tafatte og evneveike man har sett innenfor Nidaros Bispedømme. Og for at du, kjære leser, skal forstå i hvor stor grad det hele gikk til Nivlheim, skal jeg ta det fra början.

Allerede i åpningen kunne man se at bygg-gjengen hadde hoppet over de viktigste kapitlene i Naturfag Grunnkurs, og ved sjøsettingen av "Tamifleet" kunne man høre Thor Heyerdahl vri seg i graven i det fjerne. Design-messig var det lite en kunne sette fingeren på, men flåtens skjevhet var av et slikt omfang, at en skulle tro de hadde dratt en knølhval om bord på babord side før start.

Dernest kom en liten oppvarmingsrunde, hvor Medisin preserte den djerve dåd å komme seg hele to og en halv meter fra land før de tilfeldig fløt rolig tilbake til utgangspunktet. Dette krumspring må nok ha vært en stor påkjønning, for da startsignalet glimret med sitt

fravær og alle flåtene var i gang på eget initiativ, brukte Medisin et kvarter på å registrere at de var de eneste som lå og duvet langs elvebredden. Og det er nå vi kommer til fiascoens sanne opphav; Medisins tro på seier var tuftet evt. laftet evt. myntet på det faktum; at mannskapet i plenum kunne ro. Matros Helle Norgård fra Harstad summerer det hele opp på betimelig måte;

"Noen rodde fremover, andre rodde bakover. Jeg er glad vi hadde vegg på flåten, slik at ingen kunne se hvem som rodde feil vei!" Epikk i skjønneste form!

Det positive, rent underholdningsmessig, var at Medisin tok

del i en rekke, mindre sjøslag. Det negative var at de måtte se seg slått i samtlige bataljer som en Xerxes ved Salamis.

Det var nok derfor avgjørelsen falt fra de høyere offiserer om bord (kapt. Honningsvåg); at det var lurest å legge seg 200 meter bak resten av hovedfeltet. Her fant Medisin sine jevnbyrdige å konkurrere med, men etter å ha brukt en halvtime på å komme seg over sperrenett (som for øvrig hadde røket for lengst), måtte de se seg slått av den ene flercellede algen etter den andre i kappløpet til Gamle Bybro.

Det ble ikke en overfart av den minneverdige sorten for Medisins vedkommende, og "Tami-

flause" var akterutseilt fra start til mål. Dog kan man spekulere i, om Medisin var fanget i den samme Odysseen som Homer skrev ned i hine harde dage, der Odyssevs bruker en halv evighet på seilassen hjem fra Trojanerkrigen. For som ved Troja, kom medisin også rett fra en mektig seier; de vant nemlig Show-prisen.

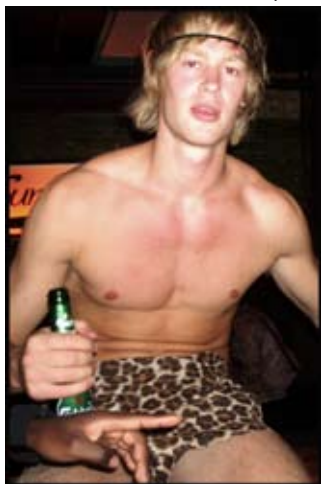

Fadderuka 2009

-Bedre enn sex

Stolthet. Glede. Spenning. Usikkerhet. Angst. Svette. Det var en tidlig tirsdags morgen og stemninga var klein foran Samfundet. Forventningsfulle og ferske medisinstudenter fra kull-09 håndhilste på hverandre for første gang, uvitende om hvilke strabaser og prøvelser de neste ukene skulle by på.

Datoen var 11. august 2009. Endelig hadde vi kommet inn og skulle begynne på et av de mest seriøse studiene i Norge (hahaha, liksom!). Blyanten var spissa, notatblokkene tomme og finskjorta henta ut av skapet. Først ut i programmet var gressplenen foran Gløshaugen, der NTNU vartet opp med underholdning i form av taler, sang og dans, som ingen fikk med seg – det var jo mye mer spennende å glo på hverandre. Etterpå ble vi geleidet av 90 rødkledde faddere til St. Olavs og selve immatrikuleringa. En svett baguett og noen kleine samtaler senere, satt vi i auditoriet på KBA, der det var tid for tale fra dekanus og utdeling av diplom. Én etter én følte vi granskende blick fra nybakte klassekamerater i salen: Hvem er den neste McDreamy Eller den neste JD? Hvor er the Todd? Dr. House? Izzy, Meredith, Elliot? Førsteintrykket

Faddersjef Jonas med trendy hårbånd.

som slo ned var at dette var en urovekkende streit horde. Hvordan ble vi egentlig kvalifisert for denne Olympiske Nerdiaden? Dette førsteinntrykket skulle dog endre seg dramatisk etter hvert.

Traktordrakt

Så ble vi introdusert for faddersjef Jonas (kull-08). Med hårbånd og oppbrettet buksebein (veldig trendy) poengterte han tidlig at det overhodet ikke skulle være noe drikkepress i fadderperioden. Ikke noe drikkepress? Hvordan skal vi da greie å kommunisere med hverandre? Dette skal jammen endres når kull-09 en gang blir faddere, tenkte vi i våre stille sinn. Tidlig oppstod det forvirring om navn og fjes: Hvem er egentlig Aleksander? Er det flere av dem? Dobbelt navn og regionale dialekter skapte uro i forsamlingen. Likevel var vi i en euforisk rus

“Så stor!” Arthur (kull-08) forsøker å imponere første-klassjentene.

Høy stemning på bar-til-bar-runde.

Team-spirit, heiarop og eufori på idrettsdagen.

over endelig å kunne knekke i gang på det studiet vi så lenge hadde begjært. De 90 fadderne hadde sydd sammen et tettpakket program som blant annet bestod av rebusløp, vospiel, idrettsturnering, opphetete netter på Vista og en sagnomsust pub-til-pub-runde. Underveis høstet vi mange inntrykk fra andreklasse, som satte flere gode eksempler på hvordan man skal te seg som medisinstudent. For eksempel Sjur (kull-08), som hadde droppet sommerjobb i hel-sevesenet og viet hele ferien, samt mye av vårsemesteret, til utvikling av en traktor-drakt

til T-festen. Fin traktor, Sjur!

Finalebanen

Etter to strabasiose uker var det duket for dåpen, dette myteomspunnete ritualet det hadde gått gjetord om gjennom hele fadderuka. Bare noen nevnte ordet ”dåp” brøt alltid en eller annen ut i krampegråt, rev seg i håret og huket seg sammen i urovekkende fosterstilling. Angsten hadde spredd seg. Klokka var bare halv ti en lørdagsmorgen, og stemninga på finalebanen gnistret allerede av skrekkslagen frykt - da vi i tillegg fikk operasjonshette foran hodet

Fiskerugby - som sushi, bare litt mer ekte!

var det ikke alle bukser som var tørre. "Gap opp og spis", kommanderte operasjonskledde faddere, mens smerten fra finalebanens ubarmhjertige grus penetrerte kneskålene. Det hele bygde seg opp mot et uutholdelig klimaks, helt til selve dåpssjefen på sine mektige 134,7 cm ankom banen og satte megafonen til munnen: "Nu må dåkker være litt stille! Ikkje nåkka prating". Spredt knising utbrøt blant de kuede. Kari Bremnes? Her? Forsamlingen trakk noen lettelsens sukk.

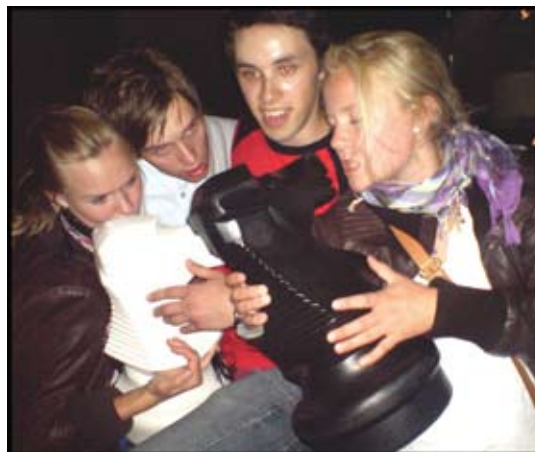
PR-kåte

Fadderne fra kull-08 hadde sydd sammen et nett av prøvelser som utfordret alle de sju sjansene, og kull-09 levde opp til ryktet sitt for å være PR-kåte, da to barskinger fra Sandnes svømte over Nidelva. For å sitere våghalsen Anders: "Lille fillebekken der ekkje någe problem for egte rogalendinge! Oh yeah!". Det hører med til historien at de var kun nanosekunder unna å ende opp midtfjords. Videre fikk homouka et ekstra bidrag da nervøse stud.meds fremførte en selvkomponert sang i hete Bunnpris-antrekk som ikke overlot mye til fantasien. På post nummer 10 var det duket for en kulinarisk nytelse i form av en mariekjeks-og-egg-vals som gikk fra munn til munn – et oralt klimaks fra begynnelse til slutt.

Sugemerke og nakenhet Småbåthavna var tilholdssted for siste post; selve dåpen. Dette tåkeinnhyllede ritualet som så mange før oss har gjennomgått, men som ingen har våget å snakke om. Aller først ble vi møtt av en multi-etnisk villbjørn fra kull-07, og med bange anelser og diffuse forestillinger ble vi beordret rett ned i gresset; "Ned o ta armhavninga! Oss he ikkje plass for sveklinga som dekk!" Den gladkristne sunnmørsdialekta tok litt brodden av det ellers livsfarlige førstinntrykket - dette var jo ikke så ille, tenkte vi. Noen fikk imidlertid gjennomgå litt hardere: "Alle med sugemerke på halsen tar ti ekstra!" Lasse-Marius, som hadde fått gjennomgå hardt hele dagen, sendte sultne blikk bort på dåpssjef-Maya

Vi liker ikke å tenke på hva som er oppi dette badekaret. Vi vet det, men vi liker det ikke.

Ingenting å utsette på innsats og innlevelse fra årets fadderbarn.

og satte hurtig i gang med armhevingene med overbevisende letthet. Den påfølgende fiskerugbyen utfordret smaksløkene, rogn og finner fant veien inn til kroppsåpninger og fiskeskjell klistret seg fast i trynet. Etter hvert ble det mye nakenhet og avkledning. Noen var ivrigere enn andre til å kaste skjorta, og noen (les: Aleksander(ne), Jan(ene) og en hittil udøpt kull-08er) var kanskje litt for ivrige.

Hår i trusa

Den beryktede fiskeslotunnelen, som etter hvert var like hårete som dusjsluket i et feminist-jentekollektiv, fikk mange til å rynke på nesa, mens andre så på det som en fresk utfordring. En etter en ble vi tvunget på kne og blind-

foldet, før vi ble ledet inn i hjertet av fadderukenes mystikk, nemlig det aller helligste dåpstellet. Akkompagnert av middelaldersk/gothisk filmmusikk, ble vi offisielt innlemmet i MF Placebo. Hva som nøyaktig skjedde her egner seg ikke på trykk, men dere som var der vet det godt. Det var i alle fall nødvendig med en rask dukkert etterpå, og en dampende dusj for å få vekk fremmedes hår i trusa og annet svinerier. En heidundranes fest på Samfundet samme kveld satte punktum for en storslått fadderperiode, og Nocebo registrerer god innsats i medisinerne mange danseringer utover de mørke nattetimer.

Det er utrolig hva man kan gjøre med en bunnpris-pose, plantevekster og litt hud.

Felles skjebne, felles trøst

- felles skrivestue legges ned

Skrivestua har lenge vært en trivelig kilde til ekstrainntekt for mange medisinstudenter men 1. oktober blir også vi studenter rammet av rasjonalisering og innsparinger ved sykehuset.

«Jeg kommer til å savne dere, det er en flott gjeng som har vært her nede, som det har vært givende å arbeide med» sier gruppeleder Eva Tøften.

Roy Jacobsen påstår også han kommer til å savne mangfoldet og den gjensidig læringen fra tida med fri flyt av studentvikarer på stua. Han innrømmer imidlertid at det blir godt med færre ansatte og lønsslipper å holde styr på, og deilig med mer tid til å surfe på artige moroeffekter og practical jokes på internett.

Ingunn Krakeli kommer til å save det sosiale, og har hatt

mang en lattermild stund på stua når legene har sagt totalcrazy, rare ting. Ved siden av sitter alltid like blide Gunhild Haram «Det er har vært superdeilig å ha en så fleksibel jobb, dessuten merker ingen om man kommer på jobb og stinker gammel fyll! Det kommer jeg til å savne!»

Stian Otterdal Klokk er en av dem som får lov til å jobbe videre som fast vikar. «Klart jeg er fornøyd. For å være helt ærlig vet jeg ikke hvordan jeg skulle klart å betale alle barnebidragene mine uten disse pengene» smiler han.

Det blir julegaver på barna i år også, ettersom Stian Otterdal Klokk får jobbe videre som fast vikar. «Men det blir nok bare myke pakker», legger sunnmøringen til.

Det er spesielt vemodig for Magnus Odin Dahlseng å forlate skrivestuen. Han har nemlig forsømt både venner og familie det siste året, for å jobbe på skrivestuen døgnet rundt. «Det verste var at min egen mor ikke kjente meg igjen - jeg visste ikke at jeg hadde vært her så mye. Men tiden går fort når man har det morsomt.»

Den enes død, den andres brød. Roy Jacobsen får færre ansatte å holde styr på. Mangfold schmangfold!

Into the wild

- Tur til Todalen i regi av MTG

Helga 4 – 6 september var det duket for semesterets første tur i regi av MTG.

Basecamp ble etablert ved Kårvatnet i Todalen drøye to timers kjøring fra byen. Jägermeisteren var innkjøpt og stemninga høy, og oppmøtet var stort. Med rundt 50 påmeldte var rammen for en knallbra tur satt.

Fredag gikk med til oppsetting av telt, forberedelser på lørdagens tur og ufrivillig test av regntøy. Været kunne med andre ord vært bedre! Sjelden har det vel falt så mye regn på en helg i Todalen, men garvede fjellgeiter som oss lar seg ikke skremme hjem til mor så lett. MTG hadde satt opp fire dagsturer på lørdag, med forskjellig lengde og avreisetidspunkt.

De slappeste av oss tok turen fra leir 0930, og besteg Storfjellet ledet an av turveteran Svante (kull 08), mens de mest ivrige gikk knallhardt ut med avreise presis 0830 i retning det lokale Everest. Nocebos utsendte gikk for en mel-
.. Lars Magnus briljerte, og ble

observert som siste mann i seng..

lomting med utmarsj klokka 0900, en flott tur som fremfor alt bød på enorme mengder blåbær. Utover lørdag klarnet været bra opp, og da vi kom tilbake til basecamp var det skyfri himmel. Ettersom været letnet, gikk også stemninga i

leir fra fantastisk til glitrende.

God mat, allsang, og røverhistorier fra indre Sibir verserte rundt leirbålet til langt på natt. MTGs eget sang- og stev-ansvarlig Lars Magnus briljerte, og ble observert som sistemann i seng rundt 0500. God stemning! Søndagen ble brukt til lettere turer og pakking av telt, samt tørking av alt for våte klær i den grad det lot seg gjøre. Alt i alt en veldig bra tur, honnør til MTG for god organisering og bra program.

Vi gleder oss allerede til neste tur!

MTGs nye og forbedret logo. Nå med grønt kors, da det røde ikke er lov å bruke, pga Genevekonvensjonen. Apotekergrønt er nesten like fint. Nesten. Helt sant.

Under:
Førsteklassinger på tur. Og Yousaf, da.

LAWFEAST

Signifikant god stemning på

12 mil sørover, litt øst og oppover, innimellom grustak og kunstgressbaner ligger Storås. Ei lita skogsbygd under himmelvelvingen. I anledning den årlige Storåsfestivalen mangedobles bygdas innbyggertall av ikke bare purung trønderungdom, Svartlamoens totale befolkningsgrunnlag og finske raddiser, men og norske medisinstudenter.

Roskilde, Glastenbury, Øya eller Hove? Mange lider valgets kval når de må ta et stivalg i jungelen av festivaler. Sommeren er kort, det meste regner bort, og studentbudsjettet rekker sjelden til mer enn en til to festivaler for den jevne stud.med.

Signifikant (linjeforeningen ved forskerlinjen DMF red. anm.) har de siste to årene valgt å satse på det lokale festivaltilbudet i trøndelag, og da Storås-festivalen fremfor de respektive Klæbu, PSTEREO eller Vømmølfestivaler.

Ett rusisk eksmilitært tilmannstelt, improviserte kjøleskap av tørris, dagsrasjoner bestående av Dahls, paracet og antihistaminer (takk til Lars Slørdal for tips innen kvalmekuppasjon) åtte medisinstudenter og 1 gnark satte 30. juli kursen halvannen time sørover for tre dager med musikk, stamp og teltliv.

Det rapporteres om grisk stemning i svineinfluensasinnfiserede badestemper, nakenhetskomplekser ovenfor finske badstue-

haner, økologisk mat til uøkonomiske priser, såpebobler, avslappning i hengekøyer kombinert med blåbærplukking, glow-sticks, god bålstemning, kortspæl, brennvin og kvinns i dertilpassende kjønnsfordeling (K:M = 2:1).

Når det kommer til musikktilbudet ved festivalen, forstår man fort at det her er trøndere bak spakene. Det hele gir assosiasjoner til trøndersodd, en merkelig smørje av varierte lokale råvarer som gir mer metthetsfølelse enn de store kulinariske opplevelser. Men for all del, stigende promille gjør at Black Sheeps - Orieska Bena høres like bra ut når den kommer for tredje gang i løpet av samme konsert, man har jo fort glemte de to første fremføringene allerede. Bjørn Again (britisk ABBA coverband) bør og nevnes som ett av høydepunktene ved årets festival. Inspirert av bandnavnet våknet og Signifikantleder - Bjørn Mørkedal, til live og sang fornøyd med.

Kulturminister og sjarmør

Trond Giske bæret i år festivalen med sitt nærvær. Det ble diskutert internt i reisefølget om det var ønske om å styrke trøndersk breddekultur eller jakten på Storås huldre som var utslagsgivende motivasjon for besøket. I god forskningsånd ble det raskt improvisert en studieprotokoll for hypotesetesting av problemstillingen, og ett kontant avslag på mannlig sjarmforsøk med Popcorn (se bilde), tolkes i den retning at H0 kan forkastes og at Giske fortsatt bør regnes som en potensiell trussel mot unge kvinner.

Return of the Gnarks!

Selv med mat å drikke, duger helten ikke...

Kongen av campingplassen!

Svineinflensa i stampen? God steming!

Nullhypotese: Trond Giske er en trivelig kar, på damejakt

It's a hard knock life. But not for us!

EMERALD ISLE

- en annerledes sommer er mulig!

Like sikkert som at mai bringer godvær og eksamenstid, kommer det åtte uker ferie etterpå. Er du blant oss som er litt lei av rutinesomme fylt med sommerjobb på gamle hjem, slektsbesøk og dunderfyllfeirer til et gudsforlatt sted i sør? Frykt ikke: det finnes alternativer. En annerledes sommer ER mulig. YES WE CAN!

23. Juni 2009, kl 23:17 lokal tid:

Jeg sitter på piren på Cape Clear Island utenfor sørvestspissen av Irland, med ryggen mot veggen av en pub. Sola har for lengst sunket ned i Atlanteren, bare et rødt skjær ligger igjen over havskorpa. I den ene hånda har jeg kveldens tredje påspanderte stout, i den andre en sigar og ved siden av meg: to irer med fjerne blikk, gitar og bodhrán (irsk tromme) som synger patriotiske viser om hungersnøden i 1847. Jeg klarer ikke tørke av meg det fårete gliset mitt. Dette er livet!

24. Juni 2009, kl 09:02 lokal tid:

Forbannet være den irske gjestfriheten, som gjorde at det ikke ble med bare tre påspanderte pints kvelden før. Jeg prøver å håndmelke en svært motvillig geit som svarer med å plante to møkkete bakføtter i melkebøtta og et opp hestehalen min samtidig, mens jeg gleder meg til fjøset slutter å snurre. Note to self: mye blir morsommere med promille, men håndmelking av geiter blir atskillig mindre morsomt. En annen sommer ER mulig, men den er ikke nødvendigvis noen dans på roser, den heller.

For man må ofre litt hvis man

skal oppleve noe nytt. Denne sommeren ga jeg skjebnen og verden en sjangse, og meldte meg på frivillig arbeid på en økologisk geitegård i Irland for to uker. Dealen er denne: du jobber gratis, bor gratis og eter gratis. Gården viste seg å være på Irlands sørligste bebodde sted, en øy med 2 puber, 120 faste innbyggere, tre ganger så mange kuer og noenogtjue geiter. Et sted med grønne berg, bratte klipper, turkis hav, romantiske ruiner, gnistrende solnedganger og uendelige steingjerder, der Digitalis blomstret i veikantene, politiet var ikke-eksisterende og det dermed ikke fantes noe som het promillekjøring eller EU-godkjenning av bil.

De (relativt få) andre ungdommene på øya viste seg å være knakende trivelige, og lokalbefolkningen trykket meg til sitt bryst og bekreftet alle fordommer jeg hadde om at irer er et sosialt og humørfylt folkeslag. Dessuten ble jeg positivt overrasket over at kulturen og musikken enda ikke er redusert til kun å være "Noe-vi-praktiserer-når-turisteneser-på-i-håp-om-penger". Tårene glitret i øyekroken når "Black is the colour" ble spilt, never knyttet når de stemte i "Come Out Ye Black and Tans" og en meget ustø Riverdance veltet samtlige barkracker når

gitaristen spilte jigs og reels. Ølet var mørkt, hjertene varme og glisene brede. Det er kanskje unødvendig å si at jeg fant meg godt til rette.

Jobben var også rent koselig – bonden jeg arbeidet for viste seg å være snill, blind og revmatisk og satte umåtelig stor pris på min hjelp til melking og møkkamåking. Dessuten hadde han langt, hvitt hår og skjegg og var vanvittig flink til å fortelle eventyr rundt frokostbordet. Slike ting gjør at de små, negative bagatellene ved livet på gården ble enda mindre viktig – bagateller som at huset ikke hadde varmtvann eller dusj, slik at all vann til vasking måtte gjøres på kjele på gassovn. Eller at det var mangel på ferskvann på øya, slik at etter kl 8 om kvelden skrudde vannverket av og kranene var tørre. Det var dessuten fint vær hele tida mens jeg var der, så en daglig svømmetur i havet kunne langt på vei hjelpe på hygienen – selv om temperaturen var sparsom (eller, som en irsk gutt fortalte meg: "It ain't cold, ye wimp - it's REFRESHING!").

Etter to uker forlot jeg øyparadiset, og tilbragte en uke på loffen rundt i republikken. I Cork sov jeg på sofaen hos fire irske gutter, hvorav jeg bare hadde møtt en av dem før og det var én kveld på puben på øya. I Galway feiret jeg Canadas nasjonaldag med en gjeng canadiske backpackere, en kjele grønnsaksgrøte og en Arnold Schwarzeneger-film. I Dublin var jeg med to gatemusikanter hele natta to netter på rad, og sang soul på fortauet i de små timer mens renovatørene applauderte. Så dro jeg hjem til mor og tilbragte tre dager med

lite annet enn soving og spising før jeg var noenlunde restituert – med en lommebok som bare var marginalt mer slunken enn før avreise. Frivillig arbeid anbefales på det høyeste. Husk å brette opp ermene og senke forventningene, og still med et smil!

LYST Å JOBBE FRIVILLIG I FERIEEN?

Her er noen tips:

- www.woof.org – frivillig arbeid på økologiske gårder over hele verden, i bytte mot gratis kost og losji.

- www.internasjonaldugnad.org – frivillig arbeidsleirer av 2-4 ukers varighet over hele verden, med alt fra folkemusikk til miljøvern som tema. En liten deltageravgift dekker kost og losji under oppholdet.

- www.atlantis.no – litt mer kostbart, men anerkjent organisasjon for utveksling av ungdom og tilbyr frivillig arbeid-prosjekter

- www.imva.org – om du har lyst til å jobbe frivillig med noe medisinalrelatert, har denne siden en lang liste over medisinske hjelpeorganisasjoner hvor mange tar imot medisinstudenter som frivillige, samt tips og råd til studenter som vurderer det.

Malmö

- Når ingenting går som planlagt

Utteksling er ikke alltid lett: Jeg ville til Island, men de hadde ikke plass til meg, så jeg endte i Sverige. Plassen i Lund fikk jeg bekreftet 17. august, etter mye telefonering, men det viste seg at da jeg kom til Lund så skulle jeg ha undervisning i Malmö.

Nå, snart 2 måneder etter første ankomst Lund, er jeg etablert i et rom hos en sjuksjötorska i Malmö og trives fint med det. Etter en måned med bosted i København, som på en side var helt fantastisk, er det godt å slippe å stå opp klokka seks om morran for å rekke toget over brua. Nå kan jeg stå rolig opp klokka halv åtte, tusle bortover til den lille landsbyen vi kaller sykehuset, forbi alle de forskjellige kebabsjappene, thairesturangene og alt annet av fristelser som lukter himmelsk når man tar turen på vei hjemover igjen.

Sykehuset, som er som en liten landsby, har eget kart på flere stolper rundt omkring området, og nummerering på bygningene slik at du ikke skal gå deg bort på veien. Det må jeg si er ganske kjekt for en fersk malmöbo. Det er greit nok å finne fram på Øya etter ett år, men her har vi da så mye som 136 forskjellige innganger, gjerne i forskjellige bygg og ikke nødvendigvis på det stedet du skulle tro nummeret befant seg, så kart og store tydelige nummerskilt kom bra til nytte den første uka.

Pediatri er termin 10 her i Sverige, og ettersom de har «bare» 11 terminer, så betyr det at jeg fra å være ferdig med det første hel-kliniske året hoppet rett til nesten-ferdig-lege, en noget brå overgang. Fordelen er jo at mye av avdelingstjenesten er basert på studenten gjør først

også går legen inn etterpå, sier «hei» og dobbeltsjekker det man var usikker på eller gir medisiner. Litt skummelt første gangen, men etter to uker på «Barnakuten» blir man ganske dreven, selv i situasjoner hvor min svensk og pasientens svensk tilsammen kanskje blir noe som ligner svensk. Kast inn en islandsk lege som kom til Sverige for to uker siden og språkkaoset blir komplett.

Malmö har en ganske stor innvandrerbefolkning, noe Siv Jensen brukte for hva det var verdt og fikk en del pes for i både svenske og norske medier. Det er altså ingen sharia-lover i Rosengård, som hun hevdet, men jeg vil påstå at jeg har hatt langt flere tolksamtaler her enn jeg ville hatt i trondheim på 6 uker. Telefontolk er gullverdt om det skulle være akutt og foreldrene forstår deg, men bare kan svare på polsk, arabisk, tyrkisk eller hvor det nå skulle være fra. Dessuten

Det gamle og ærverdige sykehuset i Malmö.

hender det jo at de har litt mer spennende sykdommer også, som de tar med seg fra ferien i foreldrenes hjemland.

De svenske studentene er veldig hyggelige og imøtekommende, dog det er litt vanskelig å få det sosiale til å vare forbi skoletid. Heldigvis finns det løsninger for sånt, som å melde seg på dansekurs, henge med utvekslingsstudentene man møtte i innskrivingskøen, hybelkøen eller andre køer man måtte gjennom i Lund, eller engasjere seg i klimasaken. Om du er som meg, uredd og utadvent, kan man ende opp på stevnemøter med folk man møtte på toget eller sovende på et gulv (fordi jeg ikke lenger ville betale for å sove på hostel) hos ei du møtte tilfeldig utenfor AF-borgen, Lunds svar på Samfundet.

Utteksling har sine overraskelser...

SVENSK TURNUS, ANYONE?

Og til de av dere som vurderer svensk AT (turnus) fordi køen i Norge ikke lokker vil jeg bare nevne at de svenske studentene sikler mot turnustrekning i Norge, da et halvt år i kø ved trekning er kort ventetid. Her må de gjerne ha vikariat i en 8 måneder først, før de får turnusplass, med mindre de har veldig gode referanser fra tre-fire professorer, har vikariert under utdanninga og gjort et knall intervju.

Sverige. Norges bakgård. T.h for Oslo.

Brennende Brasil

Brasil. Brennende, bedende, befriende jord, hvor bussene knirker og rustrød jord farger skosålene når regnet høljer ned og lager elver som velter seg gjennom gatene og ned i rennesteinen. Ekstatiske land, hvor folk danser i gatene og sola står rett opp på himmelen og frodige trær kaster kjølede skygger ned mot bakken og pilsen er kald som is. Kaotiske byer med bråkete bobler som putrer i oppoverbakkene, fotballspillende unger i gata, bjeffende hunder bak smijernsporter, pastellfarga murer og funk på full guffe fra høyttalere på biltak, innimellom reklame for frysebokser og konserter og klær.

Korruperte republikk, hvor alt er vanskelig, men ingenting umulig; hvor arven fra kolonitida fortsatt er sterk og noen få bestemmer mens resten tvilholder på det lille de har; hvor tusen prosjekter som skal dra landet ut av gjørma aldri gjør det, for ingen tar problemene ved rota; hvor intensjonene er gode, nasjonalismen er stor, meningene mange, men endringene få.

På toppen av en av bakkene i Botucatu, i bordellgata 70, er utsikta fin og spørsmålene mange. Hvordan er det mulig å holde hjulene gående for et offentlig helsesystem i et land hvor deler av det offentlige budsjettet havner i lomma på de som bestemmer? Svaret er like komplekst som samfunnet er delt og regionene forskjellige. Immigranter fra hele verden har gjennom historien påvirket Brasil. I det fattige nord og karrige nordøst har indianere, portugisere, afrikanere og hollendere satt sitt preg på kulturen. I det industrielle sør dominerer etterkommere av italienere, japanere og tyskere. Rikdommen ble i sin tid skapt der ressursene var størst og har, i likhet med slavehandelen og utnyttinga av urbefolkninga, satt sine spor i samfunnsstrukturer og væremåter. Dette har gjort at Brasil i dag er et land med utbygd industri, storproduserende landbruk, stor rikdom og enda større fattigdom. Det mangler ikke på initiativer, men systemet er tungrodd. Tendensen er at jo

lenger sør man kommer, desto bedre fungerer det offentlige. Universidade Estadual de São Paulo (UNESP) er et av eksemplene, med et universitetssykehus som langt overgår tilbudet i de fleste byer på størrelse med Botucatu, med sine rundt 130 000 innbyggere. Innenfor det offentlige er førstelinjetjenesten fordelt på helsestasjoner forsynt med et varierende antall spesialister og allmennpraktikere, mens spesialisthelsetjenesten råder over det private. Det offentlige tilbudet er godt, men det private foretrekkes likevel av de som har råd.

Helsesituasjonen i landet er relativt god, men med et litt annet sykdomsbilde enn det vi ser hjemme. Innvollssorm, pneumonier og meningitter er vanlig, men også hjerte/kar-sykdommer og overvekt er på anmars. Strengt vaksinasjonsprogram og statlige tiltak bekjemper spredningen av sykdommer som dengue og

gulfeber, men med jevne mellomrom rammes likevel landet av epidemier. Produksjon av billige generiske legemidler har heldigvis gjort behandling mer tilgjengelig.

Blant medisinstudenter er fokuset på spesialisering stort, og de få allmennpraktikere her er som oftest ferdigutdanna leger som jobber i det offentlige mens de leser seg opp for å stå på opptaksprøven for turnus, slik at de kan spesialisere seg og jobbe innenfor det private. Lønnsforskjellene i Brasil er voldsomme, med ei legelønn som er 20 ganger minstelønna. De fleste medisinstudenter kommer fra bedrestilte familier som har hatt råd til å sende sønnene og døtrene på privatskoler og for mange frister ikke tanken på lave lønninger innenfor det offentlige, selv om idealistene også fins. En god del ender dermed opp innenfor det private, mens det offentlige lider under mangel på spesialister

og kompetanse. Endringer innenfor helsevesenet skjer sakte, i likhet med endringer i samfunnet forøvrig. Penger blir hvor penger er.

Hver gang jeg er her, husker jeg at det å være norsk er som å ha vokst opp i ei boble. Så lett det er å se verden utenfra, bedømme og konkludere. Så lett det er å sammenligne og så vanskelig det er å innse at holdninger er sedimenterte i historien. Jeg så vant til rikdom at jeg glemmer at nordmenn er rike, jeg prøver til å med å late som vi ikke er det. Vi er så få at vi knapt eksisterer, ikke rart vi har et godt helsesystem. Jeg kjører motorsykkeltaxi gjennom gatene og undrer meg hvorfor alle har egen bil og hvorfor offentlig transport ikke fungerer. Jeg deltar i fester på universitetet og tenker at alle er privilegerte, mens jeg glemmer at jeg selv er det. Jeg ser unger selge tyggegummi på gata og lurar på når jeg vente meg til synet. Jeg snakker med folk og husker hvordan verden fungerer. Og jeg vet at så snart jeg kommer hjem til Norge glemmer jeg det igjen.

Hilsen
Ingvild Pedersen, kull-06

NOCEBO HJELPER DEG

...selv om du ikke har bedt om hjelp!

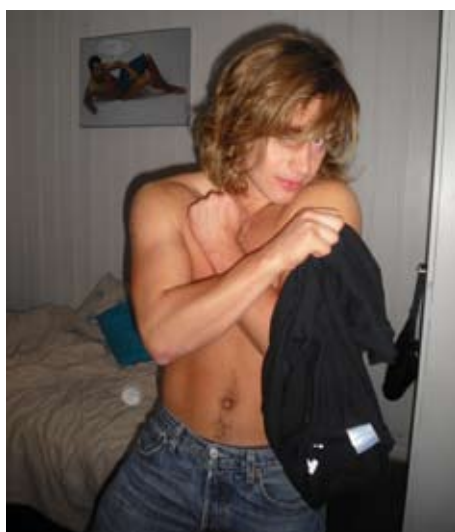
I sommer, mens Nocebo tilfeldigvis satt og kikket gjennom lokalaviser fra det ganske land, fant vi en solskinnsgutt som er kjent og kjær for alle oss på DMF i Varden, lokalavis for Telemark. Eivind Schaathun (k06) var tydeligvis ikke fornøyd med sommerværet, og valgte å la seg avbilde over to sider, i narcissistisk solariumstil.

Kun noen skarve uker var gått siden eksamensperiodens godvær, da Eivind var en selvskreven gjest i høgskoleparken. Halvnaken og med forelesningsnotatets skygge som eneste beskyttelse, lot han seg steke under sola med påskudd om pugging. Vi ble bekymret for vår kjære medstudents helsetilstand, og gjorde et dypdykk i litteraturen for å finne ut om potensielle farer ved denne atferden.

FAKSIMILE FRA WWW.VARDEN.NO

Alle vet at UVA og UVB stråling kan gi hudkreft og øker hastigheten av hudens aldring. En mindre kjent helsefare ved eksponering for UV- stråling er fytofotodermatitt. Solariumsbruk kombinert med grønnsaksaft i for eksempel selleri, kan gi saftige blemmer. Eivind har ved gjentatte anledninger blitt observert med en selleristang i handen, og med det vi nå vet om hans solariumvaner setter Nocebo spørsmål ved hans selvdestruktivitet.

Brun og blid...?

.....eller blid med selleri?

Nocebo anmelder: Pia og Jasmin

Ville du dratt på dobbeldate med moren din?

Foruten gratis tilgang på pyjamas-lignede klær er den største fordelen med å studere medisin at man har fri hele høstsemesteret. Og fordi man bor i Trondheim og ikke kan bevege seg utendørs fra september til november er man nødt til å fylle dagene med noe. Hva er vel da bedre enn TV? Problemet blir jo fort at man har sett alt før og derfor er blitt litt av en TV-snob.

Ungkaren er ikke like ung og fresh lenger. Alle i Grey's har pult alle – opptil flere ganger. Ser man på Robinson blir man bare misunnelig fordi de får være på stranden hele tiden og selv Sesam Stasjon mistet sin sjarm etter at Bjarne fikk sparken for å ha kalt Alfa et billig ludder og Leonora havnet på kjøret etter sitt mislykkede comeback som operasanger. Det kan se mørkt ut, men ikke fall for fristelsen og åpne bøkene enda, TV3 kommer til unnsetning!

Pia Haraldsen, dette fyrverkeriet av en dame - quiz-vert, redaktør, popstjerne og nesten-prinsesse har tatt med seg sin eks-kongelige mor Jasmin og laget et program som savner sidestykke i norsk TV-historie.

Konseptet er noe så revolusjonerende som sjekking - noe alle gjør, men ingen får til. Med seg på laget har de et kobbel av deilige mannemenn

som gjør hva som helst for å få sine femten minutter i rampe-lyset samt sjansen til å ha seg med digge nesten-kongelige berter. Sykt bra, men dessverre også sykt pinlig. Fem minutter ut i programmet ble jeg så flau at jeg måtte bytte kanal og brukte resten av kvelden på å se på alkoholisererte menn som fisket krabber på Discovery. At jeg ikke fikk sett mer enn fem minutter av programmet burde gjøre det umulig å skrive en sakelig kommentar, men dette er Nocebo, og den slags holdninger til journalistisk integritet eksisterer ikke i vår redaksjon.

For de av dere som har en hjerenskade og heller vil følge med på serien kan det være lurt å bla videre, for dere andre har Nocebo gleden av å presentere høydepunktet i Pia og Jasmin – opptredenen til vår egen Michael Anene (han er førstiss og henger på lab hvis dere har lyst på et bilde eller en signert truse). Michael skryter på seg

en overlegestilling og vinner raskt Jasmins hjerte med sine kunnskaper om kvinnelig anatomi etter først å ha avfeid Pia som "for ung og uerfaren". Dette fører jo selvsagt til bitter rivalisering mellom mor og datter og ender med at Michael får en sort kamel av Pia (nostaligisk gjenbruk fra realityens bestefar Villa Medusa, for de av dere som ikke har fått hår på tissen enda).

I den påfølgende rose-sermonien må Michael strippe og blir kåret til Mr. Big Brother av de andre deltakerene etter en meget overbevisende og litt urovekkende pole-dance opvisning iført rosa tanga med påsydd elefantansikt som ender med at Pia og Jasmin blir venner og Michael blir deres BFF4E og sikres immunitet. Flere av deltakerne annonserer i confession at de ikke liker Michael og vil trekke seg fordi de ikke får muligheten til å vise jentene "hvor vakre de er på innsiden" når foku-

set hele tiden er på Michaels elefantsnabel. Det hele tar en fantastisk vending da det i siste episode avsløres for de to gjenværende beilerne Michael og Tobias at Pias mor Jasmin i virkeligheten er Pias tyrkiskfødte far Jazmon, og at Pia er en potteplante i drag. Beilerne får valget mellom å "følge kjærligheten" eller å motta en million kroner.

Dessverre for alle parter er kjønnsdriften sterkere enn fornuften og det hele ender i en bassengorgie ikke ulik sluttscenen i den tyske nisjepornoklassikeren "Das kleine Fraülein mit den große Kopf". Alt i alt har TV3 nok en gang vist en fantastisk evne til å undervurdere sitt publikum og bidra til en generell fordomming av det norske folk. I motsetning til oss i Nocebo som har en tendens til å overvurdere vårt publikum, og som bedriver folkeopplysning på høyt nivå.

Alder:
27 år

Fra:
Oslo

Liker:
Dattera

Michael

Michael kommer plutselig ned til Frankrike, og det er ikke fritt for at de andre beilerne blir stresset av konkurransen fra den norsk-nigerianske karen. Michael bor i Oslo, og deler reisetragen til Ragnar, som ankom Frankrike samtidig som han selv. I tillegg er Michael etter eget utsagn opptatt av musikk og damer. Nå er planen å kapre en av Norges mest ettertraktete ungforskvinner, nemlig Pia Haraldsen.

"Michael Anene (han er førstiss og henger på lab hvis dere har lyst på et bilde eller en signert truse)."

Blogg

Cardem - naturens medisin for kropp og sjel

Stig A. Slørdahl
dekanus, Det
medisinske fakultet,
NTNU

Fredag 09. oktober
2009
kl. 05:00

Det er underlig hvordan livet endrer seg. Tenkt en del på hva jeg skal bruke fritiden på etter at ungene flyttet hjemmefra, og funnet ut at en sånn klubb som Are Holen har fått til virker åleit. Tenk å ha en sånn gruppe hvor folk kommer og prater «rett fra hjertet» (haha, litt frekk kardiologhumor der) om viktige ting til meg, og jeg er lederen og kan fortelle dem hvordan de skal leve og hva de skal gjøre. Det virker jo supert da, hæ?

Jeg ser for meg en ny Stig. En Stig som er galleonsfigur og kaptein for en new-cardio-age livsstilsbevegelse – Cardem: Ordenen som forener kardiiovaskulær trening med samtaler fra hjerte til hjerte. Kanskje Tobias kan dra igang en studentgruppe for å kickstarte prosjektet... Også endelig et sted hvor det å mangle hår faktisk kan være en positiv del av imaget mitt. Kanskje jeg kan bruke dekanus-kappa mi også? Det er så sjelden jeg får lov å ha den på..

Her har jeg skissert en annonse jeg kan henge opp rundt omkring:

CARDEM

Du har sikkert hørt at meditasjon skal være så bra, men alle vet jo at det er hjertet som er det viktigste organet i kroppen! Hva er vel bedre for å få ned pulsen enn en avslapningsmetode utviklet av en sertifisert kardiolog? Bli kjent med deg selv, ditt eget hjerte, og andre med ambisjoner på fakultetet - meld deg på begynnerkurs i carditation idag!

Før:

Etter:

Noe av endringen skjer uten på og noe av den på innsiden, men det er alltid til det bedre med carditation.

Se opp, Are! There's a new kid in town.

Leserkommentarer:

Åneil

Skrevet av Stig A. Slørdahl, 2009-10-09 06:27:07

OI! Dette var visst til dagboken min! Vet noen hvordan man sletter et slikt blogginnlegg?! Please!

Pia's Pink Page

Det er vel ikke akkurat en hemmelighet at det har begynt å bli en del flere jenter enn gutter på Øya. Vi jenter nøyer oss ikke kun med å kicke ass som sykepleiere, vi må selvfølgelig kicke ass som leger også. Selv om man ikke skulle tro det, så har vi medisinstudiner noe å lære av sykepleierstudentene; fashion, glam og det å se bra ut i hvite klær.

De viktigste & beste tipsene du som kvinnelig medisinstudent noen gang kan få!

1) Bruk sminke. Det er som med ost på pizzaen – jo mer, jo bedre. For deg med briller: husk på å la det siste laget med mascara tørke ordentlig før du blunker. Shutter-shades er sååå 2008.

2) Kjøp bøker som matcher. Har du også sett menneskene på lesesalen med null sans for fargekombinering? Ærlig talt, Lippincott's og Boron på samme bord passer like dårlig sammen som Trondheim og fint vær. Er du på død og liv nødt til å ha begge bøkene – skaff deg rosa bokbind.

3) Ha på deg sko som bråker. Som jente er det viktig at alle til enhver tid vet hvor du er og når du nærmer deg. Dette gjelder spesielt utenfor lesesalene på Lab og når du kommer for seint til forelesning. På uketjeneste er det også viktig å gjøre seg hørt – særlig når det er hotte turnusleger i omlop. Jeg vet at en hel dag med løping fram og tilbake i stillethæler kan være en utfordring, men det kan det å vente på neste sesong av Grey's også være, og vi klager ikke, gjør vi vel?!

4) Ha alltid et neglekit klart i veska. Det er fort gjort å få dagen ødelagt på grunn av asymmetriske og lite sidelike negler. Støvet i SA, all tasting av kode for å komme inn dører, de samme livsfarlige dørene som kommer andre vei enn du trodde og ymse grums fra LDM er sammen med på å bidra til dårlige negler. TrAMS vil veldig snart blæste for sitt nye ANRK – avansert negleredningskit.

5) Piff opp det hvite antrekket. Har du noengang vært borti noe mer formløst enn de ihjelvaska hvite klærne fra automatene? Synes du som jeg at legefrakken er minst tre størrelser for stor? Bytt ut den hvite buksa med nettingstrømper og den firkanta legeskjorta med en rød BH. Frakken i seg selv dekker mer enn den burde, så forsikre deg om en dyp utrigning. Denne holder på oppmerksomhet fra både mannlige kolleger og studenter, og er ellers veldig praktisk til oppbevaring av kaffepenger.

6) Bruk collum-bling. Legg deg på en gylden middelvei mellom bar hals og Xzibit-hals. Du vil glitre, men ikke blende. Du vil sjokkere, men ikke overdrive. Glitter har for tiden tilbud på halve butikken – bruk dette som en trening til stillethælgåing og jogg bortover til Mercur.

7) Spis lunch med Vibeke Videm. En feit lege er en dårlig lege, så det er bare å droppe grøten på fredager og joine Vibeke på hennes kontor på Lab. Der vil du få tilbudt utsøkte bønner på en seng av gress, og er du heldig får du smake hennes hjemmelagde rundstykker. Uten melk. Uten egg. Uten mel. Uten smør.

16 ultrakjappe til Mads Gilbert

Det kunne virke som om Kursukekomiteen hadde skutt gullfuglen under lunsjforedraget på tirsdag i kursuka. LA21 var fylt til randen av leger, sykepleiere, studenter og tilfeldig forbigående. Alle hadde kommet for høre Mads Gilberts fortelle sin egen historie fra de 12 dagene han var i Gaza by. De fremmøtte fikk servert et spennende og skremmende foredrag, fylt med legens egne bilder, lydklipp og videosnutter fra de grusomme hendelsene i Gaza. Det to timer lange foredraget endte med trampekapp fra de fremmøtte. Nocebo møtte Mads Gilbert under boksingeringen, og han tok seg tid til å svare på våre spørsmål.

Tromsø eller Rosenborg?

Tromsø, selvsagt.

Kursuke eller kulturuke?

Her må jo jeg svare Kursuke

Anestesi eller eutanesi?

Anestesi.

Midnattssol eller mørketid?

Midnattssol. Nei, mørketid. Begge deler!

Legge kompress eller reise på fredskongress?

Legge kompress!

Diprivan eller Ramadan?

Ramadan.

Mahmoud Abbas eller Abu Masen?

Abbas!

Proteser eller protester?

Proteser! (Redak. anm: Alle som vil støtte proteststedet i Gaza kan gjøre det gjennom kontoen: 8601.87.48144. Merk transaksjonen «Gaza». Dette er faktisk ikke Øyvind sitt kontonummer for de som

måtte lure)

McGyver eller McDreamy?

Fuck off!

og her skulle man vel tro at intervjuet var ferdig. Men Mads ville ha flere spørsmål!

Midtøsten eller midtnorge?

Midtnorge. Midtøsten. Midtnorge. Midtøsten. Ja, takk - begge deler! Kan man si det?

Olmert eller Dilbert?

Hahaha. Denne var lett. Dilbert!

“Du er en slik tøysegutt du?”

Mads Gilbert til Nocebos utsendte

Pest eller kolera?

Nei, huff. Ingen av de to!

Tjen folket eller tjen penger??

Tjen folket!

Rips eller solbær?

Jeg liker solbær, jeg!

OL eller LO?

OL i Tromsø? Blir uansett LO.

Greys Anatomy eller Grays Anatomy?

Er ikke det det samme? Ikke? Jeg liker boken. Ser ikke så mye på TV!

En fortelling basert på en virkelig hendelse i min eventyrfylde hverdag.

- Av Øyvind som menger seg med pompen

Det regner og det er kaldt. Bare en gryende varme i magen holder stand mot høstens siste krampetrekning. Jeg står på en bussholdeplass utenfor Samfunnet og venter på noen.

Vi har ingen avtale. Dette er noe spontant, noe rått, noe rett fra hjerterota, hvor den nå enn befinner seg. En tretimers stakeout er spontan hvis man bare legger litt godvilje til. Det er tross alt tanken som teller, og tanken var å stå her i ti minutter, få øye på min

utkårede, gjøre det jeg må, og så rømme til en trygg havn for å spise trøsteis. Sånne ting som dette gjør vondt uansett. Kjærligheten er en ond slavemester, en torturist som elsker sitt yrke, en akupunktør med skjulte motiver hvis intensjoner man til slutt oppdager, men akk for sent.

til en ventende bil, smetter inn og fester setebeltet. Idet bilen begynner å rulle kaster min bedre trekvart et ladet blikk mot meg. Kronprins "Krompen" Haakon løfter sin hånd og vinker til meg. Jeg vinker tilbake. Det ser så uskyldig ut, men vi vet begge hva det betyr. Nå har jeg fått nok ved på bålet for å holde Kong Vinter fra mitt flammende hjerte iallefall til neste utgave av Se & Hør.

Nå ser jeg noe hende. Ja, det er min levende drøm som stiger frem fra et rundt hjørne. Selvsagt omringet av sine voktere. Åh, hva ville jeg ikke gitt for å være en arv dem? Daglig nærkontakt med sjanse for tilfeldig kroppskontakt som er uskyldig i alles øyne. Bortsett fra våre. Og muligens min kjæres ektefelle, men vi skal være forsiktige, ømme og ta den tiden vi trenger.

Mine drømmers personifikasjon går grasiøst men bestemt

Skilt ved fødselen:

Will Ferrell
Filmstjerne

Will Ferrell + Andreas
Aass Engstrøm

Andreas Aass Engstrøm
Kull-09

Vet DU om flere look-alikes på Øya Campus?

Tips Nocebo!
Bidrag vil belønnes.

Om at gjøre sin Toilette paa MTFs, 1de Etage

Innsendt av Tore Welhaven,
kull 07

At gjøre Nummer 2 paa MTFs;
det haver vi vel alle maatted gjort.
Men nu er det Forbudt – det kand bekræftes;
saa haer man sliigt et Ærend; gjør det kort!
Saa hændtes meg en af de sidste Dage
da jeg, halvt panisk, ind ad Døren for;
jeg havde spist lidt gammel Æblekage
som i min Janus lavet Bræmsespor.

O - der blev en Ode til all Glæde,
hvis Klang blev hørt i fiærn Peripheri.
Med sliig en Lyd man kunde stedfortræde
som Valthornist i en Philharmonie!
Da hørte jeg at nogen vræd om Laasen;
jeg hvidnet – tyst! Nu lød det udenfra!
Det havde været én i Nabo-Baasen,
der havde hørt min Fæces-Opera!

Jeg blev forskræmt, og havde Lyst at raabe,
og i min Frygt, som stod jeg fremfor Gud;
- jeg slap en Fiært, og det var sidste Draabe,
thi han derude brøled; ”Dræng, kom ud!!”
Jeg rev paa mine Bukser og min Janus,
og traadte ud til Skiæbnens Ironi;
for hvem stod der end sælveste Dekanus,
der havde nogle Ord han vilde si:

”Søn – I haver Fejl I strax maa rætte;
sliigt gjør man aldrig paa vort Facultæt!
Det skriide over alskens Etikette;
husk - Dannelse er DMFs Gebet!
En Læge kand ei skiide frit som Dyrer
der løbe hist og her i Bierg og Skov.
Nei, skald I lave sliig en Ouvertüre,
saa maa I sagtens spørge mig om Lov!”

Han vandred - og i Skam jeg blev tilbage,
og fandt saa ud; at aldrig om jeg vør
igienn at spiise gammel Æblekage
der laver sliigt et Læven, sliig Odeur.

*

Ja, husk nu paa mit Møde med Dekanus,
hvis Udfald haver danned Præsedens;
Paa MTFs man tømme ei sit Anus,
dog haer man fortsat Lov til at slaa lens.

Kursuka

Kursuke
Ukekurs
Skureku
Kuseru
Ukuser
Kukseur
Eruskuk
Ukkures...

Lyrikk og vis(e)dom

- Med og av henholdsvis Øyvind og Eivind

Nei, drit i å lage nytt dikt, det er samme
skiten de har i år også

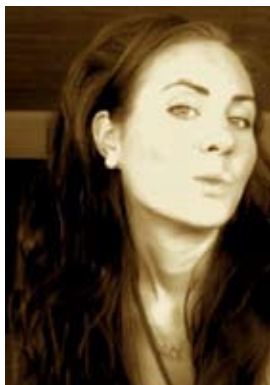
Anmeldelse

Hevindo María Gonzales-Hansen er ute med en ny perle. *Veien til Aguascalientes* er en plate som favner bredt uten å bli feit og påtrengende. Gonzales-Hansens stemme smyer seg inn i øregangen som Melange. Ja, for man kan ikke akkurat kalle ham en smør-sanger, flytende-lik-som-margarin-sanger er nok en betegnelse som passer bedre, men idet man hører “En dobbel tequila for to” vil man hviske til seg selv “I can’t believe it’s not Rune Rudberg gone Mexican!”

Hvis jeg får komme med et aldri så lite nachspieltips vil jeg servere deg “Kjærlighetsmulkt i El Paso”. Denne låten er perfekt for å tildekke lyden av støvsugeklining. Og nei, jeg forsøker ikke å oversette vacuum cleaning, jeg mener hardcore munn-til-munn. Sangen tar iallefall for seg problematikken rundt betaling av tjenester som har blitt utført uten at man ble enig om pris på forhånd. Et tema vi alle kan kjenne oss igjen i.

Legespritposten registrerer...

- ...at mange av de nye førstisene er født i 1990...
- ...at de er jo bare barna...
- ...at kursuka er atter forbi...
- ...og at kursuka har nok en gang nedjusterte fokuset på øls-making og heller prioritert alternativ medisin...
- ...at temaet åpenbart er det samme; "ingen dokumentert helsefremmende effekt"...
- ...at ja, vi dro denne vitsen i fjor også
- ...at Mads Gilbert ser ut til å ha beholdt barnet i seg...
- ...at Bilyd feirer tiårsjubileum under juleblotet...
- ...at da kan de sannelig ikke være særlig mye eldre enn førstisene...
- ...at vi håper førstisene ikke har vært bortpå Skabb-Are, det blir så mye pes for venerologene da...
- ...at eureka! Kan ikke Placebo arrangere FadderKursUKA for førstisene neste sommer, med trønderfest, foredrag om skabb og eventyrstund med Mads Gilbert?...
- ...at vår nye FTR2 liker Vazelina og Vålerenga...
- ...at seriegullet atter er tilbake der det hører hjemme, og det er ikke på Vålerenga, for å si det sånn, hydr, hydr...
- ...at kombinasjonen hovedoppgavetermin og dårlig med ryper i fjellet er uheldig...
- ...at sausen tross alt er best...
- ...at det antakelig bare er barn som forsøker å kvitte seg med en kursukeuketjeneste på nyreavdelinga ved å sende mail til 5. og 6. klasse...
- ...at vi foreslår opium for folket, og youghurt for de minste...
- ...at hvem rotet egentlig med Hve(e)m i fadderuka?

Nocebo anmelder

Skal bare - Skabaré + 5

+ 5

Mens noen har mer enn nok med forelesninger, uketjeneste, trening og brødbaking, er det noen som klarer å strekke døgnnet noen timer til.

En av disse er Eva Brekke, kull 06'er, forskerlinjestudent og revysjef for UKA- 09. Årets revy «Skabaré» hadde bypremiere 3. oktober, og har blitt godt motatt av både publikum og anmeldere. «Skabaré» tar opp den evige utsettelsen av ting en egentlig burde gjøre, men som man likevel har tid til å utsette litt, og bare litt, som ex phil oppgaver, hovedoppgaveprotokoller og pbl lesing. Så har du noe du egentlig burde gjøre i oktober, kan kanskje Eva Brekke få deg på andre tanker:

«Med sin massive satsing på legesketsjer kan UKErevyen faktisk talt ansees som medisinpensum. Bildet er hentet fra sketsjen «hos legen», som illustrer røntgenapparatets nytteverdi i et post – post-modernistisk samfunn»

UKerevyen spilles fra 1. - 25. oktober i Storsalen på studentersamfundet.

Mer informasjon på en toalettør nær deg eller på UKA.no

Bildet er tatt av Fotogjengen på Samfundet. Takk for lånet.

Inn

Date med Michael
 Andreas Mellbye
 Storås
 Høstferie
 Fadderuka
 CARDEM
 Gilbert
 Nobels Fredspris
 Skabaré
 Argentina
 Premier League
 Kull '09
 Tore Welhaven
 UKA-revy
 Solariums-Eivind
 Nocebo

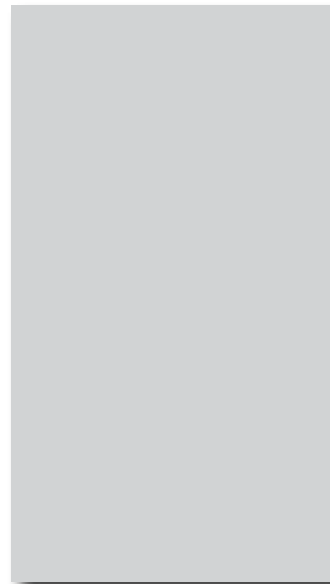
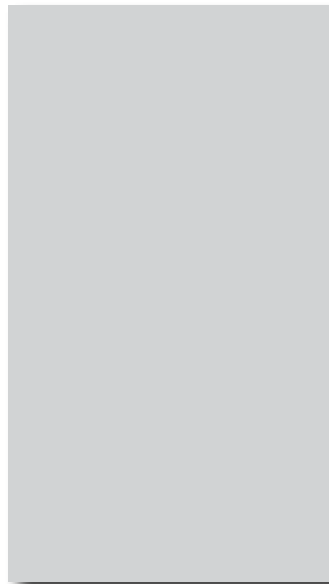
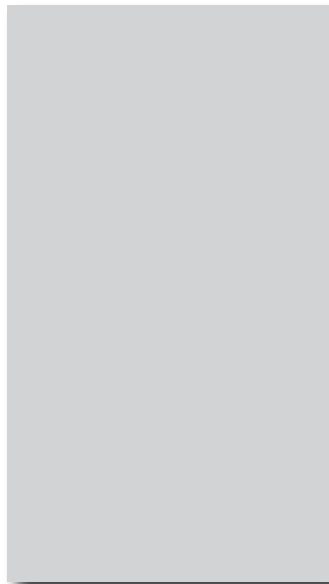
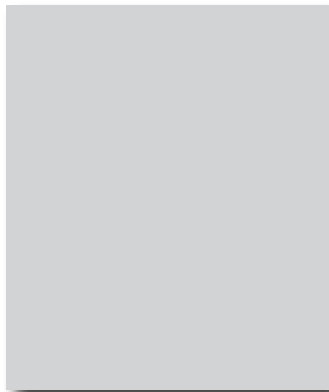
Ut

Date med Pia og Jasmin
 Kristin Sandal Berg
 Hove
 Kursuka
 Sex
 ACEM
 Olmert
 Finanskrise
 Manifest
 Norge
 Tippeligaen
 Kull '03
 Tore Wergeland
 Medhum-revy
 Brunkrems-Eivind
 Æskulap

Nocebo inviterer: Nå kan du lage din egen Noceboartikkel.

Hørt noe saftig sladder i det siste som du bare må få på trykk? Her får du sjansen. Bruk rutene og skriv din egen Noceboartikkel!

Sverres vitse(halv)side

- Av og med Professor Sverre Helge Torp

Hun skulle fotograferes på sin 100-års dag: "Nå, fru Haug, så smiler vi litt så vi ser tennene, nei, nei, ikke ta de ut.

Det ene kvinnebenet til det andre:

-Nå må vi forsøke å glemme det som er skjedd mellom oss.
-Ja, fra nå av må vi holde sammen!

Definisjon på alderdom – gjelder mannfolk dette da: først glemmer man navn, så glemmer man ansikter, så glemmer man å ta glidelåsen opp, og så glemmer man å ta den ned.

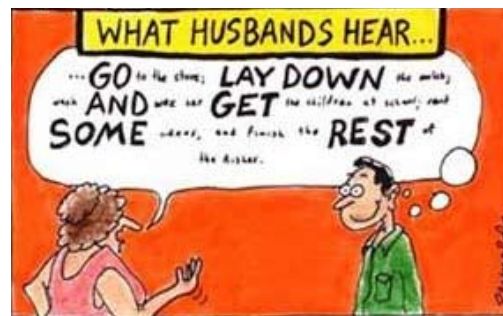
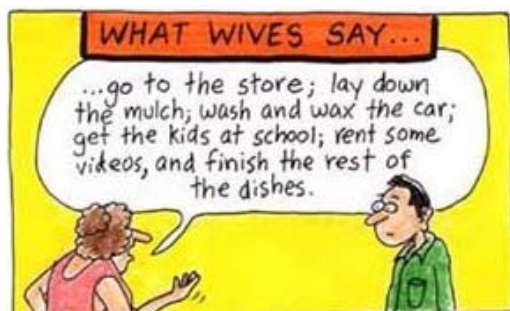
Mamma finnes det kanibalere på Sørlandet?
- Nei, hvorfor tror du det?
- Pappa sier at på Sørlandet er det mange som lever av turister.

Rynkefri:
Botox kan spre seg fra ansiktet til hjernen, skriver VG. Vi advarer sterkt mot en rynkefri hjerne

Five surgeons are discussing who has the best patients to operate on. The first surgeon says, 'I like to see accountants on my operating table because when you open them up, everything inside is numbered.' The second responds, 'Yeah,

but you should try electricians! Everything inside them is color-coded.' The third surgeon says, 'No, I really think librarians are the best; everything inside them is in alphabetical order.' The fourth surgeon chimes in, 'You know I like construction workers. Those guys always understand when you have a few parts left over at the end, and when the job takes longer than you said it would.' But the fifth surgeon shut

them all up when he observed, 'You're all wrong. Politicians are the easiest to operate on. There's no guts, no heart, no balls, no brains, and no spine, and there are only two moving parts - the mouth and the asshole - and they are interchangeable.'

SPAM:

I disse UKA og Kursuka tider blir Innboksene våre overfylt av SPAM. Se bare hva Nocebo fikk i postkassen.

Askil gir fingern:

- Man kvitter seg ikke med kurs man har meldt seg på i Kursuka for å være med på UKA-arrangementer, gjør man vel??

Vi har stort
utvalg av
medisinske
bøker

og anatomiske produkter

 sit tapir

Gløshaugen Tlf: 73 59 32 29 Fax: 73 59 84 92 www.sit-tapir.no e-mail: wenke.k.sand@tapir.no
Handle på internett: www.gnist.no